

Πλειστηριάζουν σπίτια, εκποιούν οράματα...

Πλειστηριάζουν σπίτια, εκποιούν οράματα...

Γράφει ο Γιώργος Χελάκης

Νωρίς το μεσημέρι της Πέμπτης, αξιωματούχος της Ευρωζώνης είχε δηλώσει από τις Βρυξέλλες ότι η Ελλάδα δεν έχει εκπληρώσει ακόμα τις προϋποθέσεις για να πάρει τα 970 εκατ. ευρώ.

Ενημερώνοντας τους δημοσιογράφους, ο αξιωματούχος τόνισε πως οι διαβουλεύσεις μεταξύ των ελληνικών αρχών και των θεσμών συνεχίζονται και πως παραμένουν ανοικτά θέματα σε σχέση με το διάδοχο σχήμα του νόμου Κατσέλη, τα οποία σχετίζονται κυρίως με τα επιχειρηματικά δάνεια. «Εγκείται στους θεσμούς να πουν αν έχουν εκπληρωθεί οι προϋποθέσεις για την εκταμίευση. Μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει αυτό. Υπάρχει όμως, ακόμα λίγος χρόνος», κατέληξε ο αξιωματούχος. Ο χρόνος αφορά στην συνεδρίαση του Γιούρογκρουπ που θα γίνει στις 5 Απριλίου. Να τι έγινε λίγο αργότερα: Οι κύριοι Τσακαλώτος και Δραγασάκης κινητοποιήθηκαν και άλλαξε η ρύθμιση για τα επιχειρηματικά δάνεια. Από τα 130.000 ευρώ, πέφτει στα 100.000 ευρώ, το ποσό του επιχειρηματικού δανείου που μπορεί να υπαχθεί στις ρυθμίσεις για την προστασία της πρώτης κατοικίας.

Η παρατήρηση έχει τη σημασία της ειδικά για εκείνους, ανάμεσά τους όλοι οι κυβερνητικοί, που διατείνονται ότι βγήκαμε από τα μνημόνια. Ακόμα κι αν δεχτούμε ότι βγήκαμε από τα μνημόνια δεν γίνεται να ξεχάσουμε ότι βγήκαμε αφού τα εφαρμόσαμε κατά γράμμα. Ότι η κυβέρνηση που θα τα καταργούσε με «ένα νόμο και ένα άρθρο», πρόσθεσε στα δυο πρώτα ένα τρίτο, υπογράφοντας και εφαρμόζοντας ό,τι της ζητήθηκε. Μας «έβγαλε» λοιπόν, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που θα μας «έβγαζε» αν προλάβαινε, η κυβέρνηση των Σαμαρά- Βενιζέλου. Τώρα που είμαστε «απέξω» για να πάρουμε τα λεφτά που προκύπτουν από τα κέρδη των ελληνικών ομολόγων, δηλαδή λεφτά που μας ανήκουν, πρέπει να υπογράψουμε ακόμα και για τριάντα χιλιάδες ευρώ. Έχει σημασία αν μέχρι το

καλοκαίρι τα λέγαμε μνημόνια και τώρα το λέμε επιτήρηση; Ο ίδιος ο κύριος Τσακαλώτος μιλώντας στην Βουλή, δήλωσε ότι η μείωση του ύψους των ληξιπρόθεσμων επιχειρηματικών δανείων είναι πολύ σημαντική γιατί μετά από αυτό θα έχουμε το πράσινο φως από τον SSM και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Να μην μείνουμε όμως, σε δικές μας εκτιμήσεις σχετικά με την ουσία των ρυθμίσεων που διαδέχονται το νόμο Κατσέλη, για την προστασία της πρώτης κατοικίας. Στην Βουλή, η κυρία Χαρούλα Απαλαγάκη, Γενική Γραμματέας της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών, εκτίμησε ότι στις νέες ρυθμίσεις θα μπορούν να υπαχθούν περίπου 150.000 δανειολήπτες. Δηλαδή μόλις το 30% των δανειοληπτών που κάλυπτε ο νόμος Κατσέλη. Στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής που συζητήθηκαν οι ρυθμίσεις, οι εκπρόσωποι του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών κατέθεσαν ότι τώρα δεν υπάρχει πρόβλεψη για το όριο επιβίωσης του δανειολήπτη. Με άλλα λόγια δεν ορίζεται ένα εύλογο εισόδημα που θα πρέπει να έχει ο δανειολήπτης προκειμένου να αντιμετωπίζει την καθημερινότητα της οικογένειάς του και να επιβιώνει. Όλα τα καταλάβαμε. Οι θεσμοί που έφυγαν για να μείνουν είναι οι πραγματικοί κυβερνήτες αυτής της αποικίας δημόσιου χρέους και ληξιπρόθεσμων ιδιωτικών δανείων. Οι κυβερνήσεις δεν έχουν παρά έναν διαμεσολαβητικό ρόλο. Σε κάθε περίπτωση, δεν μπορούν να πάρουν καμιά πρωτοβουλία που να θίγει τα συμφέροντα των τραπεζών. Το πολύ-πολύ να βγαίνει ο κ. Πολάκης και να... αλυχτάει κατά του κ. Στουρνάρα.

Με την ψήφιση της (μη) ρύθμισης αρχίζει ένα μπαράζ πλειστηριασμών για εκείνους τους δανειολήπτες που δεν χωρούν πια στο νέο καθεστώς «προστασίας» της πρώτης κατοικίας. Αν πράγματι το ποσοστό των «στρατηγικών κακοπληρωτών» είναι περίπου στο 25% όπως δήλωσε στην Βουλή ο κ. Δραγασάκης, φανταστείτε τι έχει να γίνει με τους υπόλοιπους που αδυνατούν να πληρώσουν και δεν περιλαμβάνονται στην μειοψηφία όσων καλύπτονται από τις νέες (μη) ρυθμίσεις. Όσα συμβαίνουν χρόνια τώρα στην Ισπανία θα τα δούμε και στην Ελλάδα επί το αγριότερο μέχρι να «εξυγιάνουν» οι τράπεζες τα χαρτοφυλάκια τους. Το κυβερνητικό αφήγημα περί ανάκτησης της οικονομικής κυριαρχίας είναι ένα ακόμα παραμύθι των επιτελών του Μαξίμου

που –ίσως- πείθει μέρος του κομματικού ακροατηρίου αλλά δεν στέκει σε σοβαρή συζήτηση. Πρόκειται για μια ακόμα μια κυβέρνηση υποτελών που διαμεσολαβούν ανάμεσα στις Βρυξέλλες και τον κρατικό μηχανισμό ως ιμάντες μεταβίβασης. Θεωρούν όμως, ότι δικαιούνται να ζητούν από τους πολίτες να τους ανανεώσουν την εντολή. Με άλλα λόγια, ζητούν να τους κρατήσουν στις κυβερνητικές καρέκλες που κάποτε (υποτίθεται) ήταν το μέσο και τώρα έγιναν (αυτο)σκοπός...

ΠΗΓΗ:http://thesecretrealtruth.blogspot.com/2019/04/blog-post_44.html?m=1